

[Korsgaard.]

meren, hvis han saaledes vil staa til Raadighed for Befolkningen, lade sig konsultere og være til Stede hist og her for eventuelt at give Befolkningen gode Raad. Desuden tror jeg, at mange Dommere, hvis der bliver for lidt at bestille paa Dommerkantoret, kunde gøre noget til, at Forretningsgangen paa Dommerkantoret kom ind i et andet Tempo, end Tilfældet nu er visse Steder.

Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, fremdrog jeg allerede ved Sagens første Behandling det Spørgsmaal, om det nu ogsaa gik saa hurtigt med Tinglysning af Dokumenter og Udfærdigelse af Tingbogsattester, som man i mange Tilfælde kunde ønske sig, idet det var min Opfattelse, at man paa disse to Punkter i mange Tilfælde var meget sendrægtig paa Dommerkantorerne. Spørgsmaalet har været drøftet i Udvalget, og det er mit Indtryk, at den højtærede Justitsminister gav mig Ret i, at det visse Steder gik lidt langsommere, end Forholdene maaske nødvendiggjorde.

Saa vidt jeg ved, er der i Øjeblikket en Frist paa en halv Snes Dage for at udstede Tingbogsattester. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Justitsminister at søge denne Frist indskrænket. Jeg tror slet ikke, det er nødvendigt, at man har 10 Dage til det; jeg tror godt, denne Frist kunde sættes noget ned. Jeg vilde gerne have det saadan, at man i alle Tilfælde skulde kunne faa sine Dokumenter udleveret i Løbet af en Uge, hvis de Dokumenter, man indleverer til Tinglysning ellers er i Orden, naar de kommer til Kontoret, og jeg vil, som sagt, bede den højtærede Justitsminister undersøge dette Spørgsmaal og tage det op til Overvejelse. Jeg haaber saa, at disse Overvejelser maa resultere i, at Ministeren indskrænker de Frister, Dommerkantorerne hidtil har haft til at faa slige Dokumenter gjort færdige i.

Rytter: Jeg maa desværre sige, at den højtærede Ministers Tale her i Dag har været mig en stor Skuffelse. Jeg fremdrog under første Behandling og nu igen i Dag, at der var to Momenter, som dannede Grundlaget for Lovforslaget. Det ene var, at den beregnede Besparelse ikke var blevet opnaaet. Ministeren sagde ved første Behandling, at han havde endnu ikke undersøgt det, men at han skulde undersøge det. Vi hørte imidlertid ikke et Ord fra Ministeren herom.

Om det andet Punkt, som drejer sig om Hensynet til Befolkningen, fremsatte Justitsministeren ligeledes nogle Udtalelser,

som var mig en Skuffelse. Thi Ministeren kom her ikke med et eneste Ord til Forsvar for, hvorfor man havde draget alle Forretningerne bort fra Nibe og flyttet dem til Løgstør. Ministeren nævnte — og det var selvfølgelig det, man skulde lægge Mærke til —, at i Minister Rytters Tid var Tinglysningsvæsenet blevet ordnet saadan og saadan. Ja, det er rigtigt, for det var man nødt til af Hensyn til den daværende Dommer, men det var en aldeles bestemt Forudsætning, at ved Nyansættelse i Embedet skulde disse Forretninger lægges tilbage til Nibe. Endvidere var det en Forudsætning, at Nibe ikke maatte berøves nogen af de Rettigheder, den havde. Om det siger Ministeren ikke et Ord. Ministeren siger ikke, hvorfor man flyttede Skiftevæsenet til Løgstør, han siger bare: Fuldmægtigen har gjort sig skyldig i Bedrageri. Men det giver dog ikke Ret til at berøve Nibe Retskreds hele den Virksomhed, som har bestaaet. Og hvad angaar dette, at det for Rigsdagen var en Forudsætning, at Nibe skulde beholde alle sine Rettigheder, vil jeg tillade mig blot at minde den højtærede Minister om, at der staar i de Oplysninger, der blev forelagt Rigsdagen i 1927: Da der skal bibeholdes Kontorafdeling i Nibe, bliver der ingen Besparelse paa Kontorleje, Brændsel, Belysning m. v. Dør sagde man formentlig saa tydeligt som muligt, at Nibe skulde opretholde sit Kontor i fuld Udstrækning. Man regnede ikke med en eneste Øres Besparelse i Nibe, hverken paa Kontorleje, Belysning eller Brændsel. Og trods dette har Justitsministeriet taget bort fra Nibe og ikke flyttet tilbage til Nibe Skiftevæsen, Oppebørselsvæsen og til sidst ogsaa selve Fuldmægtigen. Uagtet det fra Rigsdagens Side var udtalt tydeligt og klart, at alt det skulde Nibe blive ved at have, er Nibe blevet ribbet for alt. Ministeren havde ikke et Ord at sige om, hvorfor det var sket, bortset fra, at der var en Fuldmægtig, der havde gjort sig skyldig i Bedrageri. Jeg forstaar ikke, at det, at en Fuldmægtig har gjort sig skyldig i Bedrageri, skal være nok til at tilsidesætte Rigsdagens Beslutning. Det kom Ministeren som sagt ikke ind paa.

Endvidere sagde jeg — og jeg haabede, Ministeren havde besvaret det —, at jeg syntes ogsaa, Flertallet har Krav paa at vide, hvad det stemmer for. Der staar i de Dokumenter, som er forelagt os, at der bliver nye Udgifter til et Arresthus. Ministeren siger ikke noget om, hvorvidt det er rigtigt. Der staar: Dommeren deroppe ud-